

Kommittédirektiv

Ombildning av polisen till en sammanhållen myndighet

**Dir.
2012:129**

Beslut vid regeringssammanträde den 20 december 2012

Sammanfattning

En särskild utredare ska i nära samarbete med Rikspolisstyrelsen besluta om och genomföra de åtgärder som krävs för att ombilda Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna till en sammanhållen myndighet, Polismyndigheten. Den nya myndigheten ska kunna inleda sin verksamhet den 1 januari 2015. Reformen skapar förutsättningar för att stärka polisens förmåga att snabbt ingripa mot och utreda brott. I uppdraget ingår att

- besluta om den regionala organisationsstrukturen, med geografiska gränser och huvudorter,
- besluta om organisation och verksamhet i stort för huvudkontoret, den nationella operativa avdelningen och de ytterligare nationella eller regionala avdelningar eller funktioner som ska finnas,
- bemanna Polismyndigheten när det gäller de anställningar som Polismyndigheten ska besluta om,
- besluta om och, i den utsträckning det är möjligt under uppdragstiden, genomföra andra övergripande strukturreformer, och
- förbereda och genomföra de ytterligare åtgärder och beslut som krävs för att den nya myndigheten ska kunna inleda sin verksamhet den 1 januari 2015.

Uppdraget ska slutredovisas senast den 1 april 2015.

En sammanhållen svensk polis

Polisorganisationskommittén föreslår i betänkandet En sammanhållen svensk polis (SOU 2012:13) att Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna samt Statens kriminaltekniska laboratorium ombildas till en myndighet som benämns Polismyndigheten. En sammanhållen myndighet ger bättre förutsättningar för högre kvalitet, effektivitet och flexibilitet. Kommittén lämnar också andra förslag, bl.a. om ledningsform för myndigheten, den organisatoriska ramen, anställning av högre chefer, organisatorisk tillhörighet för Statens kriminaltekniska laboratorium och verksamheten med särskilda utredningar samt allmänna utgångspunkter för reformen. Kommittén har i tilläggsdirektiv (dir. 2012:13) fått i uppdrag att utreda konsekvenserna av en eventuell ombildning av Säkerhetspolisen till en fristående myndighet och behovet av ett fristående tillsynsorgan över polisens och Kriminalvårdens verksamhet samt, om övervägande skäl talar för att inrätta ett sådant organ, lämna ett fullständigt förslag om organisation och verksamhet. Frågan om Säkerhetspolisen som en fristående myndighet redovisades den 28 november 2012 i delbetänkandet En tydligare organisation för Säkerhetspolisen (SOU 2012:77).

Betänkandet En sammanhållen svensk polis har remitterats och 107 remissinstanser har svarat. Förslaget att ombilda polisen till en sammanhållen myndighet har fått ett positivt remissutfall. Remissutfallet när det gäller kommitténs olika delförslag är, med några få undantag, också positivt. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2012/2744/PO).

I budgetpropositionen för 2013 föreslog regeringen, med utgångspunkt i kommitténs förslag och med beaktande av remissinstansernas synpunkter, att Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna ska ombildas till en sammanhållen myndighet, Polismyndigheten, den 1 januari 2015. Den 18 december 2012 godkände riksdagen regeringens förslag.

Ombildningen innebär att Polismyndigheten övertar de uppgifter som polismyndigheterna och Rikspolisstyrelsen nu har. Som regeringen anfört i budgetpropositionen innebär den vidare

att Polismyndigheten ska delas in i geografiska verksamhetsområden som ska vara bärkraftiga, så att man lokalt kan klara av bl.a. uppgifter som kräver specialistkompetens och särskild utrustning. Ombildningen innebär också att det skapas ett tydligare helhetsansvar. En konsekvens av ombildningen blir att polisen bestämmer sin egen organisation. Vidare skapar ombildningen större möjligheter att flytta verksamhet inom den nya myndigheten. En annan viktig aspekt av reformen är att säkerställa den lokala polisiära närvaron såväl i brottsutsatta områden i större städer som i glesbygd. Reformen skapar förutsättningar för att stärka polisens förmåga att ingripa mot brott och ordningsstörningar och utreda brott i syfte att möjliggöra lagföring. Den skapar också bättre förutsättningar för samverkan med andra berörda myndigheter i det trygghetsskapande arbetet.

Regeringens ställningstaganden och uppdraget att ombilda polisen till en sammanhållen myndighet

Såsom kommittén funnit är det lämpligt att inför ombildningen av polisen inrätta en särskild genomförandeorganisation. Det omfattande genomförandearbete som krävs gör att det finns starka skäl för att utse en särskild utredare. Uppdraget till utredaren förutsätter att riksdagen beslutar om nödvändiga lagändringar.

Den särskilda utredaren får, i enlighet med kommitténs förslag, huvudansvaret för genomförandet och ska bedriva arbetet i nära samarbete med den befintliga organisationen. Utredaren har rätt att begära biträde från Rikspolisstyrelsen under uppdraget. Regeringen ger samtidigt i ett särskilt beslut Rikspolisstyrelsen i uppdrag att biträda den särskilda utredaren och i vissa fall förbereda och genomföra ombildningen enligt utredarens bestämmande.

Utredaren ska alltså, med utgångspunkt i Polisorganisationskommitténs förslag och i nära samarbete med Rikspolisstyrelsen, identifiera, besluta om och genomföra de åtgärder som krävs för att ombilda Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndig-

heterna till en sammanhållen myndighet som ska inleda sin verksamhet den 1 januari 2015.

Organisationsstrukturen på nationell, regional och lokal nivå

Polismyndigheten ska, som kommittén föreslagit, ha ett huvudkontor och vara indelad i polisregioner. Vid Polismyndigheten ska det också finnas några få avdelningar som har pekats ut av regeringen, en nationell operativ avdelning och en avdelning för särskilda utredningar som bedrivs enligt förordningen (2010:1031) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen m.m. Polismyndighetens organisation i övrigt ska bestämmas av utredaren i enlighet med dessa direktiv.

Polisorganisationen ska byggas underifrån och uppåt, vilket också har betonats av ett antal remissinstanser. Detta bör förverkligas bl.a. genom att beslutsbefogenheter och uppgifter placeras på lägsta ändamålsenliga nivå.

Etiska rådet ska finnas kvar i Polismyndigheten.

Kommittén och remissinstanserna har särskilt framhållit att det lokalt bedrivna arbetet även fortsättningsvis ska vara basen i polisens verksamhet. Regeringen delar den uppfattningen. Ombildningen ska leda till att tillgängligheten och kontakten med medborgarna utvecklas ytterligare.

Polismyndighetens organisation ska, i enlighet med förslaget i budgetpropositionen som riksdagen ställt sig bakom, huvudsakligen bygga på en geografisk uppgifts- och ansvarsfördelning, dvs. ett helhetsansvar för såväl utredningsverksamhet som brottsförebyggande verksamhet och service inom ett geografiskt ansvarsområde. En långtgående delegering, där chefer får ett stort ansvar för verksamhet, personal och ekonomi är också nödvändig.

Polisregionerna ska vara bärkraftiga, vilket innebär att de ska ha ett tillräckligt verksamhetsunderlag för att i högre grad än i dag kunna bedriva polisverksamhet som kräver specialistkompetens, särskild utrustning eller dygnet-runt-bemannning. Bärkraftiga polisregioner gör att verksamhet i högre grad än i dag kan och bör flyttas ut från den nationella nivån till polisregionerna, där också ett nationellt ansvar för en viss fråga kan

och bör läggas ut. Det ger också bättre möjligheter att med kort varsel kunna omfördela resurser. Befolkningsunderlaget är en viktig faktor för utformningen av verksamhetsområdena. Kravet på bärkraftighet får dock inte leda till att regionerna byggs upp likt självständiga myndigheter, med risk för stor administrativ överbyggnad.

Det är företrädesvis myndigheterna inom polisväsendet som har yttrat sig i frågan om regionindelning. Meningarna om hur regionerna ska byggas upp är delade. Vissa remissinstanser förordar dagens indelning i samverkansregioner, medan andra förespråkar den indelning som föreslås av Utredningen om den statliga regionala förvaltningen (SOU 2012:81). Regeringens bedömning är att en förutsättning för att Polismyndigheten överhuvudtaget ska indelas i regioner är att varje region är bärkraftig. Regeringen anser att de nuvarande sju samverkansområdena inom polisen är bärkraftiga och väl inarbetade. Det ska därför finnas välgrundade skäl för att frångå nuvarande indelning i samverkansområden. Samtidigt ska behovet av en för staten gemensam regional indelning vägas in när Polismyndighetens regionala organisation utformas. Under alla förhållanden ska ett län inte ingå i flera polisregioner.

Uppgifts- och ansvarsfördelningen mellan polisregionerna och den nationella nivån ska vara tydlig. En genomtänkt delegationsordning, utan överlappande besluts- och uppgiftsområden, minskar risken för att beslutsfattande förs upp till högre beslutsnivåer än nödvändigt.

Som tidigare framgått ska Polismyndigheten ha ett huvudkontor. Statskontoret har i sin rapport När flera blir en – om nyttan med enmyndigheter (2010) pekat på svårigheterna som flera enmyndigheter har haft att organisera ett fungerande huvudkontor. Det är viktigt att dra lärdom av dessa erfarenheter och utforma ett huvudkontor med en smidig intern samordning och tydliga ansvarsförhållanden. Vid utformningen av huvudkontoret ska verksamhetsansvaret noga övervägas så att kontoret begränsas till vad som är nödvändigt och ändamålsenligt. En möjlig utveckling är att i större utsträckning än i dag flytta över ett nationellt operativt ansvar och även ansvar för delar av

utvecklingsverksamheten när det gäller nya polisiära metoder på polisregionerna.

Till skillnad från kommittén anser regeringen att det inte finns skäl att i dessa direktiv närmare ange beslutsstrukturen för ledningen av den operativa verksamheten. Regeringen vill dock betona att Polismyndigheten på nationell nivå ska ha en väl utvecklad förmåga att leda och samordna operativ verksamhet. Vidare ska en tydlig roll- och ansvarsfördelning mellan den nationella operativa avdelningen och polisregionerna utvecklas. På den nationella nivån ska man kunna besluta om personalflyttningar och ge tydliga anvisningar för prioriteringar i verksamheten. En effektiv polisverksamhet innebär också att en nationellt gemensam, funktionsindeldad organisation för viss operativ verksamhet måste finnas, vilket i dag är fallet när det gäller exempelvis nationella insatsstyrkan och polisflyget samt utredning av korruption och krigsbrott. Behovet av ledning och samordning genom den nationella operativa avdelningen är även särskilt framträdande när det gäller grov organiserad brottslighet och seriebrottslighet.

En utgångspunkt för uppdraget ska också vara att skapa bästa möjliga förutsättningar för ett effektivt samarbete och en effektiv samverkan med andra berörda aktörer, såväl nationellt som internationellt.

Utredaren ska besluta om

- hur den regionala organisationsstrukturen ska se ut, var de geografiska gränserna ska gå och vilka orter som ska vara huvudorter,
- organisation för och vilken verksamhet som ska bedrivas vid huvudkontoret och den nationella operativa avdelningen och vilka ytterligare nationella eller regionala avdelningar eller funktioner som ska finnas inom Polismyndigheten,
- fördelning av ansvar mellan polisregionerna, huvudkontoret, nationella operativa avdelningen och övriga avdelningar eller funktioner samt tydliggöra det genom en arbets- och delegationsordning, och
- organisationsstrukturen på lokal nivå och fördelning av ansvar även på den organisatoriska nivån.

Ledningsform och insyn

Polismyndigheten ska, i likhet med vad kommittén föreslagit, vara en enrådighetsmyndighet och ledas av en myndighetschef som benämns rikspolischef. Vid Polismyndigheten ska det finnas ett insynsråd som, utöver ett insynsråds sedvanliga uppgifter att utöva insyn i verksamheten och ge myndighetschefen råd, särskilt ska följa verksamheten med särskilda utredningar. Ett insynsråds uppgifter och hur ledamöterna utses regleras i myndighetsförordningen (2007:515).

Vid polisregionerna, som ska ledas av en regionpolismästare, ska det finnas regionpolisråd som ska ha till uppgift att utöva insyn i verksamheten inom polisregionen och ge råd till regionpolismästaren. Regionpolisråden ska inte ha beslutsmandat. Även regionpolisråden ska följa verksamheten med särskilda utredningar när det gäller ärenden som rör den egna regionen. Regionpolismästaren ska vara ordförande i regionpolisrådet och hålla rådet informerat om verksamheten. Ledamöterna i regionpolisråden ska utses av regeringen för en bestämd tid.

Insynsrådet ska följa verksamheten vid regionpolisråden. För att förstärka insynsfunktionen inom Polismyndigheten ska det finnas en samordningsfunktion för insynsrådet och regionpolisråden.

Utredaren ska

- lämna förslag till regeringen om sammansättningen av insynsrådet och regionpolisråden, och
- förbereda inrättandet av en nationell funktion för samordning av insynsrådets och regionpolisrådets arbete och genomföra de åtgärder som krävs för att införa lämpliga arbetsformer vid dessa.

En avdelning för särskilda utredningar

När det gäller verksamheten med särskilda utredningar har vissa remissinstanser ställt sig tveksamma till kommitténs förslag att verksamheten ska ingå i Polismyndigheten och hänvisar framför allt till kravet på oberoende. Regeringen delar kommitténs bedömning att verksamheten med särskilda utredningar ska ingå i Polismyndigheten som en egen avdelning. Kvaliteten i dessa

utredningar är avgörande för att allmänheten ska ha förtroende för verksamheten. Hög kvalitet förutsätter tillgång till bred kompetens och erfarenhet av utredningsverksamhet, vilket bäst garanteras om verksamheten finns kvar inom polisen. För att tydliggöra verksamhetens självständighet och opartiskhet ska chefen anställas genom beslut av regeringen, verksamheten få en egen anslagspost och Polismyndighetens insynsråd och regionpolisråden få i uppgift att särskilt följa verksamheten med särskilda utredningar. Polismyndigheten ska också senast den 31 maj varje år lämna en redogörelse till regeringen för den aktuella verksamheten under föregående år.

Utredaren ska

- förbereda inrättandet av en avdelning för särskilda utredningar och
- genomföra de eventuella åtgärder som krävs för att anpassa verksamheten till en sammanhållen myndighet.

Kompetensförsörjning

Några remissinstanser är tveksamma till kommitténs förslag om anställningar och hänvisar främst till risken för alltför stor maktkoncentration hos chefen för Polismyndigheten. Regeringen delar kommitténs uppfattning att regeringen ska anställa rikspolischefen och besluta om anställning av chefen för avdelningen för särskilda utredningar. Till skillnad från kommittén anser regeringen att också chefen för nationella operativa avdelningen ska anställas genom beslut av regeringen och även vara ställföreträdande rikspolischef. Övriga chefer och annan personal vid Polismyndigheten ska anställas av myndigheten själv.

Det ska liksom i dag finnas en nämnd som bereder anställningsärenden vid Polismyndigheten, vars ledamöter förordnas av regeringen. Nämnden ska ge rikspolischefen råd i ärenden om anställning av regionpolismästare. Nämnden ska också på begäran av rikspolischefen ge råd i andra anställningsärenden. Inför ombildningen av polisen ska nämnden ha motsvarande funktion gentemot utredaren. Nämndens sammansättning och beslutsförhet bör utformas i enlighet med kommitténs förslag.

Utredaren ska

- bemanna Polismyndigheten när det gäller de anställningar som Polismyndigheten ska besluta om,
- även i övrigt utöva arbetsgivarens befogenheter när det gäller beslut som måste fattas för att den nya myndigheten ska kunna inleda sin verksamhet från den 1 januari 2015, och
- förbereda inrättandet av en ny nämnd som bereder anställningsärenden och vidta de åtgärder som krävs för att nämnden ska kunna fungera i samband med ombildningen.

Andra övergripande strukturreformer

Genom sammanslagningen skapas möjligheter att genomföra övergripande strukturreformer, inom såväl operativ verksamhet som stödverksamhet. Rikspolisstyrelsen har redan tagit flera steg mot sådana reformer, bl.a. när det gäller administrativa stödprocesser. En ny organisationsstruktur ger förutsättningar för ytterligare strukturreformer när det gäller exempelvis länskommunikationscentraler, brottssamordning, Polisens kontaktcenter och förundersökningsledning. Verksamheter som kan lämpa sig för en nationell funktionsindelning och som kan ledas och samordnas nationellt ska identifieras, liksom verksamheter där det är lämpligt med en koncentration till färre ställen. Frågan om en eventuell anslutning till Statens servicecenter är också lämplig att se över i samband med en ombildning.

Utredaren ska

- i samverkan med Statens servicecenter pröva förutsättningarna för en inordning av verksamheten vid Polisens Administrativa Center (PAC) i Statens servicecenter och redovisa grunderna för sin bedömning till regeringen,
- besluta om andra övergripande strukturreformer, bland annat vilka verksamheter som ska ledas och samordnas nationellt och vilka som ska koncentreras till färre ställen inom Polismyndigheten, och

- genomföra reformerna under uppdragstiden i den utsträckning det är möjligt och ange en tidsplan i de fall de ska genomföras senare.

En nationell modell för att ta hand om allmänhetens synpunkter

En god tillgänglighet och kontakt med medborgarna innebär bl.a. att enskilda på ett enkelt sätt ska kunna framföra såväl positiva som negativa synpunkter till polisen. Det är angeläget att Polismyndigheten har väl utvecklade nationella rutiner och arbetssätt för att ta till vara allmänhetens synpunkter. En arbetsmodell för detta bör därför tas fram. Polismyndigheten ska med hjälp av synpunkterna kunna förbättra verksamheten utifrån medborgarnas behov och omsätta dessa i nya arbetsmetoder och rutiner.

Som några remissinstanser framfört förutsätter en sådan modell att gränsdragningen mot särskilda utredningar och en eventuell tillsynsmyndighet klaras ut. Även risken för parallella system för klagomål måste beaktas, liksom risken för att allmänheten inte har en tydlig uppfattning om vart man ska vända sig med klagomål och andra synpunkter. Arbetsmodellen bör också ge utrymme för en återkoppling till allmänheten i enskilda ärenden. Vikten av att bibehålla en nära kontakt mellan allmänheten och polisen på lokal nivå ska också vägas in.

Utredaren ska

- införa en modell (av kommittén benämnd kontaktpunkt) som förbättrar allmänhetens möjligheter att framföra synpunkter på polisens verksamhet och som utvecklar möjligheten för Polismyndigheten att återkoppla och arbeta med förbättringar utifrån medborgarnas behov och statsmakternas krav.

Nuvarande myndigheter ska avvecklas

Som en konsekvens av ombildningen kommer Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna att avvecklas. I en avveckling ingår bl.a. att fullgöra uppgifter enligt Trygghetsavtalet och ett stort antal ekonomiadministrativa uppgifter.

Utredaren ska

- ansvara för avvecklingen av de befintliga myndigheterna inom polisen.

Anpassnings- och förvaltningsåtgärder som krävs

Ombildningen kräver genomförande av beslut och åtgärder av mer eller mindre förvaltande karaktär inom områden som it, personal- och ekonomiadministration och rättsliga frågor. I detta ingår bl.a. förändring av ekonomistyrning och verksamhetsplanering, förändring av ekonomi- och personaladministrativa rutiner, nya upphandlings- och lokalförsörjningsrutiner, åtgärder för en mer harmoniserad personalpolitik, förändring av kollektivavtal, anpassning av arbetsmiljöorganisation, sammanlänkning av polismyndigheternas it-system, åtgärder för en enhetlig organisationsstruktur och kodförteckning i it-system samt kartläggning och beslut när det gäller vissa rättsliga frågor, t.ex. översyn av föreskrifter och anvisningar för polisväsendet.

Vissa åtgärder måste vidtas före den 1 januari 2015 medan andra kan vänta till efter ombildningen. Utredaren kan överlåta åt Rikspolisstyrelsen att ansvara för vissa sådana åtgärder.

Utredaren ska således

- besluta om och vidta de anpassnings- och förvaltningsåtgärder som krävs för att den nya myndigheten ska kunna inleda sin verksamhet den 1 januari 2015, inom områden som it, personal- och ekonomiadministration samt rättsliga frågor.

Övriga uppdrag

Utredaren ska

- besluta om verksamhetsplan och budget för det första verksamhetsåret,
- lämna ett budgetunderlag för perioden 2015–2017 och ett förslag till regleringsbrev för 2015 till regeringen,
- sluta nya avtal för den nya myndighetens räkning och verka för att befintliga avtal ändras eller avslutas i de fall

det bedöms nödvändigt för att den nya myndigheten ska kunna inleda sin verksamhet den 1 januari 2015,

- förbereda och genomföra de ytterligare åtgärder och beslut som krävs för att den nya myndigheten ska kunna inleda sin verksamhet den 1 januari 2015, och
- lämna förslag till regeringen på ytterligare åtgärder av större vikt, relaterande till ombildningen, som krävs de första åren efter genomförandet.

Avgränsningar, förutsättningar och redovisning av uppdraget

Avgränsningar

Det ingår inte i utredarens uppdrag att ta fram förslag till författningsändringar, förutom eventuella kompletterande förslag i fråga om myndighetsinstruktion. Utredaren ska hålla Regeringskansliet (Justitiedepartementet) informerat när det gäller behov av ytterligare författningsändringar, utöver de som Polisorganisationskommittén föreslagit.

Polisorganisationskommittén har föreslagit att Säkerhetspolisen ska ombildas till en fristående myndighet. I sitt senaste delbetänkande En tydligare organisation för Säkerhetspolisen (SOU 2012:77) analyserar kommittén konsekvenserna av en sådan ombildning och lämnar förslag till en ny myndighetsstruktur. Betänkandet har remitterats, men remisstiden har ännu inte gått ut. Utredarens uppdrag omfattar inte Säkerhetspolisen. Utredaren ska dock beakta kommitténs överväganden och förslag i denna del, framför allt när det gäller samarbetet mellan Säkerhetspolisen och i första hand den nationella operativa avdelningen men även polisregionerna. Utredaren ska också hålla sig informerad om den fortsatta beredningen av frågan inom Regeringskansliet och anpassa sitt arbete efter det.

Statens kriminaltekniska laboratoriums roll i den framtida polisorganisationen är föremål för ytterligare överväganden inom Regeringskansliet. Regeringen avser att återkomma till riksdagen i denna fråga med förslag som ligger i linje med

kommitténs uppfattning att laboratoriet ska ingå i Polismyndigheten. Utredaren ska i sitt arbete beakta denna inriktning och ta hänsyn till den fortsatta beredningen av frågan inom Regeringskansliet.

Frågan om ett nytt organ för tillsyn över polisens verksamhet är föremål för ytterligare utredning av kommittén och omfattas därför inte av utredarens uppdrag.

Andra förutsättningar för uppdraget

Utredaren ska samarbeta med den befintliga polisorganisationen, i första hand med Rikspolisstyrelsen. Delaktighet och öppenhet ska prägla genomförandet. Utredaren ska fullgöra de åtgärder som krävs enligt lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet.

Utredaren ska samarbeta med Åklagarmyndigheten och andra myndigheter som i betydande utsträckning utövar uppgifter tillsammans med polisen. Utredarens uppdrag ska bedrivas utåt-riktat och i kontakt med övriga berörda myndigheter, kommuner, landsting, näringslivet och andra intressenter. Utredaren ska i sitt arbete ta del av de förslag som Utredningen om den statliga regionala förvaltningen lämnat (SOU 2012:81) och sammanväga dessa med polisverksamhetens och övriga myndigheters behov. Utredaren ska också ta del av Polisorganisationskommitténs överväganden och förslag när det gäller frågan om tillsyn och den fortsatta beredningen av frågan inom Regeringskansliet. Detta gäller också Alarmeringstjänstutredningens (Fö 2011:04) överväganden och förslag.

Utredaren ska ta tillvara de erfarenheter som finns från när andra statliga myndigheter organiserats om till så kallade enmyndigheter och inhämta synpunkter från Statskontoret. Synpunkter ska också inhämtas från Ekonomistyrningsverket, Arbetsgivarverket och Statens tjänstepensionsverk.

Utredaren ska löpande hålla Regeringskansliet (Justitiedepartementet) underrättat om arbetet.

När det gäller frågan om medborgerlig insyn och demokratisk kontroll ska det för den delen av uppdraget knytas en

referensgrupp till utredaren, bestående av förtroendevalda med intresse av och kunskap om polisverksamhet.

Utredaren bestämmer i övrigt själv om organisationen och arbetssättet för uppdraget.

Tidsplan för vissa åtgärder och redovisningar

Utredaren ska

- senast den 1 april 2013 presentera en plan för sitt uppdrag för Regeringskansliet (Justitiedepartementet),
- senast den 1 september 2013 besluta om den polisregionindelning och de huvudorter som ska finnas från och med den 1 januari 2015,
- senast den 1 mars 2014 lämna förslag till regeringen om sammansättningen av insynsrådet och regionpolisråden,
- senast den 1 mars 2014 lämna ett budgetunderlag för 2015–2017 till regeringen,
- senast den 1 juli 2014 besluta om den organisatoriska strukturen på nationell nivå och inom polisregionerna,
- senast den 1 juli 2014 besluta om anställning av de högsta cheferna inom Polismyndigheten med tillträde den 1 januari 2015, med undantag för de chefer som ska anställas genom beslut av regeringen, och
- senast den 1 september 2014 lämna ett förslag till regleringsbrev till regeringen.

Uppdraget ska slutredovisas senast den 1 april 2015.

(Justitiedepartementet)